

Dr. Tremblay, GLOBAL RESEARCH:

Katastrofálne proxy vojny veľmocí vytvárajú vojenský, menový, finančný a ekonomický chaos po celom svete

- CZ24 News | 18. května 2023

„Vo vládných radách sa musíme chrániť pred nadobudnutím neoprávneného vplyvu, či už vyhľadávaného alebo nehľadaného, vojensko-priemyselným komplexom... Len ostražitiť a informovaní občania môžu prinútiť správne prepojenie obrovskej priemyselnej a vojenskej mašinerie obrany s naše mierové metódy a ciele, aby bezpečnosť a sloboda prosperovali spoločne.“ Dwight D. Eisenhower (1890-1969), 34. prezident Spojených štátov, (1953-1961), (vo svojom „Rozlúčkovom príhovore“, 17. januára 1961)

„Ak by sa Sovietsky zväz zajtra potopil pod vodami oceánu, americký vojensko-priemyselný komplex by musel zostať v podstate nezmenený, kým sa nevynájde nejaký iný protivník. Čokoľvek iné by bolo pre americkú ekonomiku neprijateľným šokom. George F. Kennan (1904-2005), americký diplomat a historik (vo svojom predhovore ku knihe Normana Cousinsa z roku 1987 „The Pathology of Power“)

„Národ sa nemôže stať slobodným a zároveň pokračovať v utláčaní iných národov.“ Fredrich Engels (1820 - 1895), nemecký sociálny vedec a otec marxistickej teórie (v „Prejave o Poľsku“, 1847)

Niekedy politici radi posypú svoje prejavy a vyhlásenia slovami ako „*diplomacia*“ a „*mier*“. To však nezaručuje, že to, čo hovoria, myslia naozaj vážne. V skutočnosti by takéto veľkolepé reči mohli byť zásterkou ich skutočných zámerov, ktoré môžu byť úplným opakom diplomatických riešení a mierového spolužitia pri riešení svetových problémov. V oblasti politiky sa činy počítajú viac ako slová.

Dobрым bodom v tomto prípade by mohlo byť to, čo mal na mysli americký **prezident Joe Biden**, keď počas prejavu na [ministerstve zahraničia](#) 4. februára 2021 povedal: „*diplomacia je späť v centre našej zahraničnej politiky*“.

Rovnaké posolstvo zopakoval o niekoľko mesiacov neskôr v prejave v [OSN](#) 21. septembra 2021, keď povedal, že „*otvárame novú éru neúnavnej diplomacie*“ a zaviazal sa, že „*nehľadáme novú studenú Vojnu alebo svet rozdelený na pevné bloky*“.

A aby bolo dobre pochopené, pán Biden sa zaviazal: „*Musíme zdvojnásobiť našu diplomaciu a zaviazat sa k politickým rokovaniam, nie násiliu, ako nástroju prvej možnosti na zvládnutie napätia na celom svete.*“ Dokonca pokračoval v citovaní úvodných slov [Všeobecnej deklarácie ľudských práv](#) z roku 1948: „*Rovnaké a neodňateľné práva všetkých členov ľudskej rodiny sú základom slobody, spravodlivosti a mieru vo svete.*

Boli to vznešené zástavy.

Realita: Vláda USA do značnej miery opustila multilateralizmus pre jednostrannú zahraničnú politiku zameranú najmä na NATO

Čo sa však skutočne udialo počas prvých troch rokov vlády Bidena?

Po vzore niekoľkých predchádzajúcich vlád administratíva Joea Bidena *de facto* upustila od hľadania spoločného dobra všetkých krajín v rámci multilaterálneho prístupu. Bidenova administratíva má skutočne ďaleko od aktívneho vedenia sveta diplomaciou v nádeji na zníženie vojenských konfliktov po celom svete, ale začala s bojovnou zahraničnou politikou.

Ide o politiku inšpirovanú [neokonzervatívnymi poradcami](#), ktorá si vyžaduje zvýšené vojenské [intervencie USA](#) v zahraničí, na trvalom základe, mimo rámca Charty OSN, ktorú, ako treba zdôrazniť, podpísali všetky členské štáty. Namiesto toho sa rozhodla presadzovať svoju zahraničnú politiku hlavne v úzkom rámci čoraz ofenzívnejšieho [NATO](#).

V súčasnosti prebiehajú dve [zástupné vojny](#) pod vedením USA a NATO, ktoré vyvolávajú bezprostredné obavy: horúca na Ukrajine zameraná na Rusko a jedna na Taiwane zameraná na Čínu.

Na Ukrajine to nadobudlo podobu, keď USA a ďalšie krajiny NATO dodávajú obrovské množstvá zbraní a vybavenia, a dokonca aj časť personálu tajných operácií, do krajiny susediacej s Ruskom, vrátane nelegálnych zbraní s ochudobneným [uránom](#).

Aj keď verejná mienka v západných krajinách stále silno stojí za rusko-ukrajinskou vojnou, najmä medzi mladými a menej medzi staršími generáciami, jedným z dôsledkov vojny podľa niektorých prieskumov verejnej mienky bolo do istej miery izolovať Spojené štáty a ich spojencov NATO v určitých častiach sveta. V niektorých krajinách, napríklad v Ázii, Afrike a Južnej Amerike, sa zdá, že táto pozícia nie je „do nás nič“.

Dôsledky zástupných vojen vedených Američanmi a NATO proti Rusku a Číne

Podľa oficiálnej propagandy sa Rusko pustilo do „nevypovokovanej“ vojny proti Ukrajine 24. februára 2022. Veci sú však o niečo komplikovanejšie, pretože Spojené štáty a NATO sú do tejto zbytočnej vojny výrazne zapojené minimálne od roku [2014](#), a dôveryhodne od [roku 1991](#), pokiaľ ide o vládu USA.

Predovšetkým, po páde Sovietskeho zväzu v roku 1991 je prostredníctvom [odtajnených dokumentov všeobecne známe](#), že **minister zahraničných vecí USA James Baker** a predstavitelia významných európskych krajín sa 9. februára 1990 slávnostne zaviazali Rusku, že NATO sa nerozšíri „o jeden palec“ do východnej Európy – pod podmienkou, že Rusko akceptuje znovuzjednotenie dvoch Nemecka.

Po druhé, ako často hovoril profesor [John Mearsheimer](#) z Chicagskej univerzity (a ja súhlasím), nebola by vojna na Ukrajine, keby Joe Biden nebol v Bielom dome. Skutočne to bolo naliehanie prezidenta Bidena na rozšírenie NATO až k samotným dverám Ruska s raketami namierenými na Moskvu, čo bol hlavný dôvod, prečo sa Rusko cítilo priamo ohrozené a prečo napadlo Ukrajinu.

Dokonca aj [pápež František](#) dospel k rovnakému záveru, že hlavným spúšťačom ukrajinskej vojny bolo „NATO štekajúce na Putinove dvere“.

Po tretie, pripomeňme si, že to bola Obamova administratíva (2009 – 2017), na ktorej sa podieľal vtedajší viceprezident Joe Biden, ktorá do veľkej miery financovala zvrhnutie [zvolenej](#) proruskej ukrajinskej vlády **Viktora Janukovyča** vo februári. 2014.

Jasne to potvrdila vtedajšia námestníčka ministra zahraničných vecí USA pre európske a eurázijské záležitosti [Victoria Nuland](#) (známa neocon), ktorá 13. decembra 2013 verejne potvrdila, že vláda

USA investovala na Ukrajinu 5 miliárd dolárov pod zámienkou „podporovania demokracie“, možno sa pýtať, či je v demokraciách akceptovanou praxou zvrhnúť zvolené vlády?

Po štvrté, zverejnené dokumenty naznačujú, že politika vojenského obklúčenia Ruska, vojnový akt, ktorý Charta OSN implicitne nepovoľuje, je neokonzervatívna myšlienka pochádzajúca z Rand Corporation — [think](#) -tanku, ktorý je silne financovaný vojensko [-priemyselným komplexom](#) (MIC). a hlboko zapojený do formovania zahraničnej politiky USA.

Politika agresívneho vojenského postoja voči Rusku je skutočne dobre načrtnutá v [správe](#) z roku 2019 s názvom „ **Predlžovanie a nerovnováha Ruska** “. Preto, keď minister obrany generál [Lloyd Austin](#) 25. apríla 2022 verejne povedal, že cieľom Bidenovej administratívy vo východnej Európe bolo „vidieť *oslabenie Ruska*“, bolo to jasným náznakom, že stratégia Rand Corporation vojensky obklúčiť Rusko sa stala oficiálnu zahraničnú politiku Bidenovej administratívy, a to aj s rizikom, že takýto lokalizovaný konflikt zmení na globálny.

To môže byť dôvod, prečo ľudia, ktorí vedia, neprehltajú propagandistickú líniu, že USA a NATO sú na Ukrajine, aby „zachránili demokraciu“. V skutočnosti na Ukrajine nie je demokracia, keďže ukrajinská vláda [Volodymyra Zelenského](#) zrušila jedenásť politických strán.

Neúspešné pokusy tretích strán o nastolenie mieru na Ukrajine

Vyššie uvedené by mohlo vysvetliť, prečo Bidenova administratíva rýchlo odmietla akýkoľvek pokus zabrániť alebo ukončiť ukrajinskú vojnu.

Napríklad, aj keď bolo ešte možné vyhnúť sa konfliktu, 7. decembra 2021 počas priameho telefonického rozhovoru medzi Bidenom a Putinom prezident Biden nediplomaticky odmietol požiadavky, aby zvážili ruské bezpečnostné hľadiská a prestali tlačiť NATO priamo k hraniciam Ruska. [Pozn.: Je dôležité si uvedomiť, že keď bola topánka v októbri 1962 na druhej nohe a ZSSR chcel umiestniť rakety na Kubu, 90 míľ od USA, videla to administratíva Johna F. Kennedyho v r. Washington DC ako neprijateľné porušenie americkej bezpečnosti.]

Izraelská a turecká vláda sa pokúsili sprostredkovať mier medzi Ruskom a Ukrajinou, no neúspešne.

Po prvé, v počiatočných dňoch konfliktu, začiatkom marca 2022, sa vtedajší izraelský premiér (jún 2021 – jún 2022) [Naftali Bennett](#) pokúsil sprostredkovať rýchle ukončenie rusko-ukrajinskej konfrontácie. Bol veľmi blízko k úspechu, keď ruský **prezident Vladimir Putin** upustil od svojej požiadavky usilovať sa o odzbrojenie Ukrajiny a ukrajinský **prezident Volodymyr Zelenskij** sľúbil, že nevstúpi do NATO. Bilaterálna mierová dohoda bola pripravená na podpísanie v apríli 2022.

Po druhé, v marci 2022 sa [turecká vláda](#) tiež pokúsila priblížiť mierovú dohodu medzi Ruskom a Ukrajinou. Po úspešných rokovaní medzi predstaviteľmi oboch krajín v Istanbule sa obe strany dohodli na rámci predbežnej dohody.

Ak vezmeme do úvahy, že Rusko aj Ukrajina boli ochotné urobiť ústupky a mali blízko k mierovým dohodám, prečo zlyhali izraelské a turecké pokusy o sprostredkovanie?

Bývalý izraelský premiér Bennett odpovedal: Bidenova administratíva poverila **vtedajšieho britského premiéra Borisa Johnsona**, aby išiel do Kyjeva a [sabotoval](#) akúkoľvek mierovú dohodu. Niektoré [západné mocnosti](#) považovali za výhodu, že vojna na Ukrajine pokračuje.

Nie je prekvapením, že posledný pokus ukončiť ukrajinskú vojnu – 12-bodový mierový návrh Číny na „[politické](#) urovnanie ukrajinskej krízy“, ktorý bol prednesený 24. februára 2023 – bol doteraz tiež zmarený.

Zdalo by sa, že tí, ktorí plánovali a „investovali“ do takejto vojny veľa, nechcú stratiť tvár. Po prvé, prezident **Biden označil** čínsky plán (ktorý vyzýva na deeskaláciu smerom k prímeriu na Ukrajine, rešpektovanie národnej suverenity, zriadenie humanitárnych koridorov, obnovenie mierových rozhovorov a zastavenie jednostranných sankcií) ako „*nie racionálny*“.

Zatiaľ čo prezident Joe Biden sústredil svoje úsilie na rozduchovanie vojnového ohňa na Ukrajine, zdá sa, že čínsky prezident Si Ťin-pching zaplnil prázdnotu a vybudoval si postavenie mierového sprostredkovateľa po celom svete.

Nakoniec, vzhľadom na množstvo strán zapojených do konfliktu (Rusko, Ukrajina, Spojené štáty americké, NATO, Európska únia) a ich neústupčivosť, generálny tajomník OSN Antonio Guterres 9. mája 2023 hodil uterák do ringu a **priznal** sa, že mierové rokovania na Ukrajine „*v súčasnosti nie sú možné*“. Vojnoví štváči sú vo vedení v mnohých krajinách a vo východnej Európe sa momentálne nedá očakávať prímerie.

Útek z amerického dolára v dôsledku finančných a ekonomických sankcií

Držanie finančných aktív denominovaných v amerických dolároch sa nedávno stalo riskantným návrhom. Akákoľvek vláda, ktorá je dostatočne obozretná na to, aby tak urobila, sa vystavuje politickým tlakom zo strany vlády USA, a ak sa nepodriadi, jej dolárové aktíva môžu byť svojvoľne **zmrazené**, jednostranne **zabavené** alebo jednoducho skonfiškované. Zoznam krajín, ktoré sú takto trestuhodne, **sankcionované**, sa každým mesiacom predlžuje.

Človek by si myslel, že medzinárodná mena by nemala byť takto „ozbrojená“, pokiaľ si skutočne neželáme destabilizovať celý medzinárodný menový a finančný systém a vytvoriť chaos vo svetovej ekonomike.

16. apríla 2023 dokonca aj **ministerka financií USA Janet Yellenová** (1946-) nahlas uvažovala o možnosti, že americký dolár stratí svoju dominanciu v medzinárodných financiách a ako rezervnú menu.

V skutočnosti, aj keď to nie je jednoduché, niektoré krajiny prestali vyrovnávať svoj cezhraničný obchod v amerických dolároch a používajú na to buď **čínsky jüan**, **indickú rupiu** (INR), bilaterálny barter alebo svoje miestne meny. Existujú výzvy zo strany krajín **BRICS** (Brazília, Rusko, India, Čína a Južná Afrika), aby sa vyhli používaniu amerického dolára v reakcii na jednostranné finančné a ekonomické sankcie pod vedením USA.

Takéto hnutie za **dedolarizáciu** globálneho obchodu je hrozivým vývojom pre medzinárodné menové a finančné trhy s potenciálne obrovskými dôsledkami, menovými aj ekonomickými.

V skutočnosti by mohol byť ohrozený celý medzinárodný menový rámec brettonwoodského **platobného systému**, ktorý bol vytvorený v roku 1944 okolo amerického dolára (v tom čase viazaného na zlato s pevnou sadzbou 35 dolárov za uncu).

Ak by sa totiž medzinárodný platobný systém stal viac fragmentovaným, objem medzinárodného obchodu a toky pohybu kapitálu by mohli klesnúť, čo by mohlo mať katastrofálny dopad na rast svetovej ekonomiky.

Záver

Ako sa veci teraz majú, napriek úsiliu, nádeje na rýchle vyriešenie zástupnej vojny na Ukrajine a na zníženie eskalujúceho napätia ohľadom Taiwanu nevyzerajú sľubne.

Po prvé,

ak veľmoci skrývajúce sa za svoje veto v Bezpečnostnej rade OSN nemôžu prispieť k mieru vo svete, nemali by aspoň aktívne prispievať k vojne.

Bohužiaľ, v 21. storočí sa Organizácia Spojených národov stala kobercom, do ktorého si veľmoci utierajú nohy.

Po druhé,

so svojimi zástupnými vojnami by si vláda USA mala uvedomiť, že stráca svoju morálnu prevahu a vplyv vo svete.

A je evidentné, prečo je to tak: súčasná zahraničná politika Bidenovej administratívy inšpirovaná neokonzervatívcami, ktorá využíva NATO ako svoj hlavný nástroj intervencie na celom svete, najmä s jeho zástupnými konfliktami s Ruskom a Čínou, pričom pohŕda Organizáciu Spojených národov a jej Chartu. , je zahalený rizikami a môže to byť veľmi zlý nápad.

Takáto politika skutočne izoluje Spojené štáty a ich spojencov v NATO od zvyšku sveta.

V budúcnosti by to mohlo podkopať ich legitimitu, efektívnosť a vplyv mimo Severnej Ameriky a západnej Európy. Takýto vývoj by mohol mať za následok rozvrátenie samotného medzinárodného rámca globálnych inštitúcií, ktorý vznikol po druhej svetovej vojne.

Po tretie, ak sa do rovnice pridá pretrvávajúce a hroziace nebezpečenstvo jadrovej vojny, jasné mysle by sa zdalo zrejmé, že vyjednaný mier na Ukrajine by mal byť výhodnejší ako vražedná a katastrofálna vojna, bez konca, s málom. možní víťazi, iní ako obchodníci so zbraňami, a veľa porazených všade naokolo.

AUTOR: Dr. Rodrigue Tremblay

[ZDROJ](#)

Překlad: S.S.